

Velikonoce: 79. Být tam

Velikonoce

Být tam

Velikonoční zamyšlení

Před několika lety jsem pomáhal jednomu afghánskému uprchlíkovi najít práci.

Mluvil velmi špatně anglicky, ale měl zkušenosti s instalatérstvím z Afghánistánu. Vzal jsem ho na pohovor do instalatérské firmy v mém městě. Obával jsem se, že ho nepřijmou kvůli jeho špatným jazykovým znalostem a nedostatku pracovních zkušeností v Americe. Mýlil jsem se.

Podstata manažerovy odpovědi: „Hej, potřebujeme instalatéry, a to hodně. Pokud se dostaví včas - a nebude zfetovaný -, nejenže mu dáme práci, ale pošleme ho na naše náklady do školy pro mistry

instalatéry.“ Mého přítele na místě zaměstnal.

Myslím, že je to smutný komentář k dnešní spolehlivosti amerických pracovníků, ale ilustruje to, proč tolik amerických zaměstnavatelů miluje pracovitě přistěhovalce.

Ukazuje to také širší pravdu: dostavit se do práce je v životě polovina úspěchu.

Jak těžké je dostavit se? Zjevně je to nad síly mnoha lidí, kteří nemají základní motivaci, potřebují si odpočinout od starostí – nebo se předešlou noc příliš bavili.

Sloupkařka Froma Harropová si nedávno postěžovala na mentalitu, která stojí za článkem v *deníku The Wall Street Journal* s názvem „Je vůbec v pořádku mít schůzku v osm ráno?“.

Článek totiž podle Harropové „obsahoval dva pochybné předpoklady: (1) že osm hodin ráno je velmi brzy a (2) že zaměstnanci mají právo se bouřit proti firemní politice, která zasahuje do času odvozu dětí do školy – nebo je nutí měnit jejich tréninkové plány. Lze mít pochopení pro touhu rodičů po předvídatelném rozvrhu. Pokud však nemohou být dostatečně flexibilní, aby se občas objevili v práci o hodinu dříve, možná budou potřebovat jiného zaměstnavatele.“

Kromě toho si posteskla: „Proč je osmá hodina ranní tak nehorázně brzká? Pro spoustu pracujících Američanů je osmá hodina prakticky časem oběda. Hasiči, policisté, zdravotní sestry a lékaři na pohotovosti pracují celou noc (někteří mají štěstí, když se dostanou domů před osmou hodinou ranní). Na americkém venkově jsou krávy podojené už v šest hodin ráno.“ Podle amerického Úřadu pro statistiku práce pracuje na ‚alternativní směny‘ asi 16 % zaměstnanců na plný úvazek.“

Koneckonců, ve světě po zavedení systému COVID nemusíte ani vycházet z domu na schůzku v osm hodin ráno, pokud je na programu Zoom.

Dobře, boomeři, už slyším, jak někteří pracovníci z generace Z obracejí oči v sloup. Časy se změnily. Moderní firmy se musí přizpůsobit potřebám zaměstnanců, ne naopak, pokud chtějí loajalitu k práci. Chápu to, ale někdy to musíte překousnout a udělat to, co musíte.

„Ukázat se v práci není jen klíčem k práci, je to klíč k přátelství.“

Bývalí kolegové z práce se budou usmívat mému pokrytectví, protože jsem po celých 35 let své hlavní pracovní kariéry chodil chronicky pozdě, a to i poté, co jsme přešli na pružnější pracovní dobu. Jediné, co k tomu mohu říct, je: Dobře, jsem pokrytec. Ale paní Harropová má pravdu.

Stále často chodím pozdě na schůzky, do nedělní školy, na setkání s přáteli. Ale na svou obhajobu musím říct, že jsem se nakonec s pracovním programem vyrovnal v předčasném důchodu, kdy jsem tři roky řídil školní autobus. Nemůžete chodit pozdě, když na vás v půl osmé ráno čekají venku v mrazu malé děti.

Harropová: V rámci pohovoru se mě šéf stroze zeptal: “ Budete tady v šest ráno, ano?“ Odpověděla jsem: „Ano, taková je práce“ a byla jsem přijata. ... Nelíbilo se mi, že jsem se musela v půl páté ráno vyhrabat z postele, abych se oblékla a stihla autobus do centra do kanceláře. Ale projíždět Manhattanem před rozbřeskem je teď jedním z mých nejbáječnějších snových zážitků.“

Dostavit se do práce není jen klíčem k práci, ale i k přátelství. Když vás přítel potřebuje, opravdu potřebuje, budete tam?

A co když je tím přítelem Pán? V hodině své nejhlubší úzkosti našel Ježíš své učedníky spící o Velikonocích v Getsemanské zahradě. Řekl Petrovi: „Nemohli byste se mnou zůstat jednu hodinu vzhůru? Zůstaňte vzhůru a modlete se, abyste nepřišli do času zkoušky; duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“

Pokud vám osmá hodina ranní připadá krutá, vezměte v úvahu toto:

Trapističtí mniši stále vstávají denně ve tři hodiny ráno k *ranním modlitbám*, což je jejich první kázání, při kterém zpívají žalmy a modlí se za svět. Dělají to už asi 15 století.

Erich Bridges

[Baptist News Global](#)

Erich Bridges

Erich Bridges, baptistický novinář působící již více než 40 let, se věnuje mezinárodním příběhům a trendům v mnoha zemích. Žije v Richmondu ve státě Virginia.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)